

ב"ה

לחות
את

סיפורים

פָּרָק א

זֶה קָרָה לְפָנַי הַמּוֹן שָׁנַיִם, בְּאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁקָּרְאוּ לָהּ 'אֶרֶץ כְּנָעַן'.

הָיָה שָׁם אָדָם וּשְׁמוֹ אַבְרָהָם, שֶׁהָיָה
שׁוֹנֵה מִיֵּתֵר הָאֲנָשִׁים בְּעוֹלָם. כָּל־
הָאֲמִינוֹ בְּאֱלִילִים וּבַפְּסָלִים, אָבֵל
אַבְרָהָם הָאֲמִין בְּאֱלֹקִים. אַבְרָהָם לָעַג
לְעוֹבְדֵי הָאֱלִילִים: אֵיךְ יִכּוֹל לְהִיּוֹת
שֶׁמִּבְּקָשִׁים בְּקִשָּׁה מִשֶּׁאֲפִילוֹ
לֹא יִכּוֹלֶה לְזוּז!

כָּל הָאֲנָשִׁים חָשְׁבוּ שֶׁאַבְרָהָם מְשֻׁנָּה
וּמוֹזָר, אֵךְ אַבְרָהָם לֹא נִבְהַל מֵאָף
אֶחָד. הוּא הִמְשִׁיךְ לְהֲאֲמִין בְּאֱלֹקִים

שֶׁבַשְׁמַיִם וּלְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו. הַדָּבָר
מְצַא־חֵן בְּעֵינַי אֱלֹקִים וְהוּא הֶחְלִיט
שֶׁאַבְרָהָם יִהְיֶה אָבִי הָאֲמָה שְׁלוֹ,
וְצִאצָּאיו יִהְיוּ הָעַם שְׁלוֹ.

פָּרָק ב

שָׁנַיִם רַבּוֹת חָלְפוּ.

לְאַבְרָהָם נוֹלַד וּשְׁמוֹ יִצְחָק,
וּלְיִצְחָק נוֹלַד בֶּן וּשְׁמוֹ יַעֲקֹב. לְיַעֲקֹב
נוֹלְדוּ 12 בָּנִים.

פְּתֹאוֹם הַחַל רָעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. אֵין
 מָה עוֹשִׂים? הֶחְלִיטוּ יַעֲקֹב
וּמְשַׁפְּחָתוֹ לְהִגָּר לְאֶרֶץ מִצְרַיִם.

– המִשְׁפָּחָה שֶׁל יַעֲקֹב, קָבְלוּ אֶזְרוֹר
לְמַגּוּרִים בְּשֵׁם 'גִּישׁוּן'. הֵם נִהְנוּ מְאֹד
מִהַשְׁפָּע שֶׁהָיָה לָהֶם.

פָּרֶק ג

הַשָּׁנִים חָלְפוּ. יַעֲקֹב אָבִינוּ מֵת, וְגַם
יוֹסֵף. בְּמִצְרַיִם הִתְמַנָּה מֶלֶךְ חֲדָשׁ,
שָׂגַם שְׁמוֹ הָיָה פֶּרְעָה.

הַזֶּה לֹא אָהַב אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
הוּא אָמַר לְאֲנָשֵׁי מִצְרַיִם: "תִּרְאוּ אֵיךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵלֶּה מְתַרְבִּים! הֵם כָּבֵר
הַמוֹן אֲנָשִׁים! אִם אוֹיְבִים שָׁלְנוּ יִפְתָּחוּ
נִגְדְּנוּ בְּמִלְחָמָה, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בּוֹדֵאֵי

בְּמִצְרַיִם הָיָה אֲכָל בְּשֶׁפַע. וְהָיָה שָׁם
אֶת יוֹסֵף, שֶׁהָיָה בֶן שֶׁל יַעֲקֹב. אֵיךְ
יוֹסֵף הִגִּיעַ לְמִצְרַיִם? זֶה סִפּוּר אַרוּךְ.
בְּקִצְרָה: אֲחִים שָׁלוֹ שָׁנְאוּ אוֹתוֹ, וּמָכְרוּ
אוֹתוֹ לְעֶבֶד לְמִצְרַיִם. אָבֵל יוֹסֵף הָיָה
צַדִּיק וְחָכָם, וְהִצְלִיחַ לְהִתְמַנּוֹת לְסִגְנוֹ
שֶׁל פֶּרְעָה הַמֶּלֶךְ. יוֹסֵף אָמַר לְאָבִיו
וְלְאֲחִים שָׁלוֹ: "בּוֹאוּ לְמִצְרַיִם וְאֶתֶן
לָכֶם כָּל מַה שְׁאַתֶּם צָרִיכִים. אֵינְנִי כּוֹעֵס
עַל הָאֲחִים שְׁלִי!". יַעֲקֹב וּמִשְׁפָּחָתוֹ
יָרְדוּ לְמִצְרַיִם – גְּבָרִים, נָשִׁים וְיִלְדִים.
בְּסֶךְ הַכֹּל שִׁבְעִים אִישׁ.

בְּהִתְחַלָּה הַכֹּל הָיָה נִפְלָא. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

פָּרֶק ד

בְּבֵית אֶחָד בְּמִצְרַיִם נוֹלַד קָטָן.
מִיַּד כָּשָׁהוּא נוֹלַד - הַבֵּית הַתְּמַלֵּא
בְּאוֹר.

רָאוּ הַהוֹרִים שְׁלוֹ אֶת הַ שְׁמַלֵּא
אֶת הַבֵּית, וְהִבִּינוּ שֶׁהוּא תִינוּק מִיַּחַד.
בַּהֲתַחֲלָה, אָמוֹ הֶחֱבִיֵּאָה אוֹתוֹ בִּ
כְּדֵי שֶׁהַמִּצְרַיִם לֹא יִשְׁלִיכוּ אוֹתוֹ
לְ, אֲבָל כְּשֶׁגָּדַל - אֵי-אֶפְשָׁר הָיָה
לְהַחֲבִיֵּא אוֹתוֹ עוֹד.

אָמָּא שְׁלוֹ חָשְׁבָה עַל רַעֲיוֹן לְהַצִּיל
אוֹתוֹ. הִיא הִכִּינָה מִיָּן תְּבָה קֶטְנָה,
שָׁמָּה בְּתוֹכָהּ אֶת הַתִּינוּק, וְהִנִּיחָה אֶת

יַעֲזָרוּ לְאוֹיְבֵי שְׁלָנוּ! צְרִיךְ לְטַפֵּל
בָּהֶם מִיַּד!"

פְּרַעַה הִרְשָׁע הִתְחִיל לְהַצִּיק לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל. הוּא הִכְרִיחַ אוֹתָם לְהִיּוֹת
עֲבָדִים שְׁלוֹ - לְעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלוֹ עֲבוֹדוֹת
קָשׁוֹת. מִי שְׁלֹא הִתְאַמֵּץ מִסְפִּיק, נֶעְנַשׁ
בְּחוֹמְרָה. בְּנֵי הָעַם הַמִּצְרַיִם רָדְפוּ אֶת
הַיְהוּדִים, וְהִצִּיקוּ לָהֶם מְאֹד.

פְּרַעַה גָּזַר גְּזָרוֹת אַכְזָרִיּוֹת נֶגֶד בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. לְמַשָּׁל: הוּא צִוָּה לְהַשְׁלִיךְ אֶל
הַנִּילוֹס אֶת כָּל הַתִּינוּקוֹת הַבְּנִים
שֶׁיּוֹלְדוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַ בְּנֵהָר הַנִּילוּס.

אֶל הַנְּהָר בָּאָה הַבַּת שֶׁל פְּרָעָה, שִׁשְׁמָה
הָיָה בְּתִיָּה. הִיא רָאָתָה אֶת הַתְּבָה,
וְכָשָׁה בִּיטָה פְּנִימָה גְּלָתָה תִּינוּק בּוֹכָה.
”זֶה כְּנִרְאָה תִּינוּק שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל”,
חָשְׁבָה לְעֲצָמָה, וְהִחְלִיטָה לְקַחַת אֶת
הַתִּינוּק וּלְגַדֵּל אוֹתוֹ בְּעֲצָמָה. הִיא
נִתְּנָה לוֹ שֵׁם – ”מֹשֶׁה”, וְהִסְבִּירָה: ”כִּי
מִשִּׁיתִי (הוֹצֵאתִי) אוֹתוֹ מֵהַמַּיִם”.

מֹשֶׁה הִקְטִין גְּדֵל בְּ שֶׁל פְּרָעָה.
יוֹם אֶחָד יָצָא מֹשֶׁה הַחוּצָה, וְרָאָה
אִישׁ מִצְרִי מְכָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
מֹשֶׁה כָּעַס כָּל-כָּךְ עַל הַמִּצְרִי, וְהָרַג

אוֹתוֹ. כְּשִׁפְרָעָה שָׁמַע עַל כֵּךְ – הוּא
כָּעַס מְאֹד וְרָצָה לְהַעֲנִיֵשׁ אֶת מֹשֶׁה.

מֹשֶׁה בָּרַח מִפְּרָעָה לְמִדְבַּר סִינַי. שָׁם,
לְפָתַע הִתְגַּלָּה אֵלָיו אֱלֹקִים. אָמַר
אֱלֹקִים לְמֹשֶׁה: ”אֲנִי מִמָּנָה אוֹתְךָ
לְהִיּוֹת מְנַהֵג שָׁל עִם יִשְׂרָאֵל. חֲזוֹר
לְמִצְרַיִם, וְדַרְשׁ מִפְּרָעָה לְשַׁחֲרֹר
אוֹתָם!”. אֱלֹקִים הִבְטִיחַ לְמֹשֶׁה שֶׁבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, וְיָבוֹאוּ לְאֶרֶץ
כְּנַעַן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

פְּרָק ה

פְּרָעָה לֹא הִסְכִּים בְּשׁוּם אִפְּן. ”לֹא

אֲשַׁחֲרַר אֹתָם לְעוֹלָם!”, אָמַר בְּכַעַס,
”וְעַכְשָׁו אֲנִי אֶעֱשֶׂה לָכֶם דּוֹקָא וְהֵם
יַעֲבֹדוּ קִשָּׁה יוֹתֵר!”.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמְּסֻכָּנִים הֶאֱשִׁימוּ אֶת
מֹשֶׁה: ”עַכְשָׁו, בְּגִלְגָּלֶךָ מִתְעַלֵּל
בְּנוֹ חֲזַק יוֹתֵר!”.

מֹשֶׁה הִתְפַּלֵּל לְאֱלֹהִים, וְשָׂאֵל: ”לָמָּה
אַתָּה עוֹשֶׂה רַע לְעַם יִשְׂרָאֵל? מֵאִז
שָׁהֲלַכְתִּי לְדַבֵּר עִם פְּרַעֲזָה, הִמָּצָב שֶׁל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִהְיָה גְרוּעַ יוֹתֵר!”.

עָנָה אֱלֹהִים: ”עַכְשָׁו תִּרְאֶה מָה שָׂאֲנִי
אֶעֱשֶׂה לְפְרַעֲזָה! הוּא יִשְׁחַרֵּר אֶתְכֶם
מִמִּצְרַיִם, וּמִמָּשׁ יִגְרַשׁ אֶתְכֶם כְּדִי

שֶׁתִּצְאוּ מִשָּׂם”.

אֱלֹהִים אָמַר לְמֹשֶׁה לְלַכְתָּ לְפְרַעֲזָה
בְּיַחַד עִם אֶהֱרֹן אָחִיו. ”תּוֹכִיחוּ לוֹ
שָׂאֲנִי שֶׁלַּחְתִּי אֶתְכֶם!” , אָמַר אֱלֹהִים.

אֵיךְ? ”תַּעֲשׂוּ לוֹ נִס: הַשְּׁלִיכוּ מִקַּל
לְאָרֶץ, וְהוּא יִהְפֹךְ לְנַחֲשׁ!” . וְכֵן הָיָה.

”לֹא חֲכָמָה!” , אָמַר פְּרַעֲזָה בְּזִלְזוּל,
”גַּם הַמְּכַשְּׁפִים שְׁלִי יוֹדְעִים לְהַפְּךָ אֶת
הַמְּקֻלוֹת שֶׁלָּהֶם לְ” .”

פְּרַעֲזָה קָרָא לְמְכַשְּׁפִים, וְגַם הֵם הִצְלִיחוּ
לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

”אֲנִי לֹא שׁוֹמֵעַ בְּקִלְכֶם, וְלֹא אֲשַׁחֲרַר

את בני ישראל ממצרים! ", סיים פרעה
העקשן.

פָּרָק ו

אלקים החליט להכות במצרים.
המכה הראשונה הייתה מכת דם. כל
המים בנהר הנילוס הפכו לדם. כל
מקום של מים, הפך לדם. רק לבני
ישראל היו , ואלו המצרים היו
ממש צמאים. אבל פרעה הרשע לא
שנה את דעתו. "גם המכשפים שלי
יודעים לעשות כן!", אמר. "זו לא
הוכחה שבאמת אלקים שלח אתכם."

ואכן, גם המכשפים הצליחו להפוך
מים לדם.

הגיעה המכה השנייה, מכת צפרדע.
המוני יצאו מהנילוס וקרקרו
בכל ארץ מצרים. הן הציקו למצרים
ואפילו קיפצו בתוך הבטן שלהם.
"בסדר!", אמר פרעה, "אני מסכים
לשחרר את בני ישראל. אנא, גרשו
את הצפרדעים!".

ואכן, אלקים הפסיק את המכה.
אך מיד אחר כך פרעה שוב התחרט.
"אני לא מסכים לשחרר אתכם!",
אמר.

הגיעה המכה השלישית – מכת כננים.
קטנטנות ומעצבנות טפסו על
המצרים, וזה היה ממש לא נעים...
הפעם, המכשפים המצריים לא
הצליחו לחקות את המכה. הם אמרו
לפרעה: "זו באמת מכה מאלקים!
אף בן-אדם לא יכול לעשות כף!".
ופרעה?

הוא התעקש עוד יותר...

פרק ז

המכה הרביעית – מכת ערב. הרבה
חיות טרף הסתובבו ברחובות מצרים,

והפחידו את המצרים מאד.

"טוב, טוב! הפעם אני מסכים!",
אמר פרעה.

החיות הרעות נעלמו, ופרעה
שוב התחרט.

המכה החמישית – מכת דבר. כל
הבהמות של המצרים, שהיו בשדה,
מתו במגפה. ופרעה לא משתכנע...

המכה השישית – מכת שחין. המצרים
והבהמות שלהם התמלאו פצעים
מכאיבים מאד. אבל פרעה היה ממש-
ממש עקשן. שום דבר לא עזר. הוא

סֵרֵב לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמֶּכֶה הַשְּׂבִיעִית - בָּרָד. גּוֹשֵׁי קֶרֶחַ חֲזָקִים יִרְדּוּ מֵהַשָּׁמַיִם וְשָׁבְרוּ אֶת הַצְּמֻחָיָה שֶׁל הַמִּצְרַיִם. בְּתוֹךְ גּוֹשֵׁי הַקֶּרֶחַ הָיְתָה אֵשׁ. רַק מִי שֶׁהָיָה בְּמָקוֹם מְוַגֵּן - נִצָּל. הַפְּעַם פָּרְעָה הַסִּפִּים לְשַׁחֲרֹר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָבֵל... בָּרַגַע הָאֲחֵרוֹן, כֹּאֲשֶׁר הִבָּרַד נִפְסַק, הוּא שׁוֹב הַתְּחִרֹט! הַמֶּכֶה הַשְּׂמִינִית - מַכַּת 'אַרְבֵּה': הַמוֹן מְעוֹפְפִים כֶּסוּ אֶת מִצְרַיִם, נָחְתוּ בַשָּׂדוֹת וְכִרְסְמוּ אֶת כָּל מַה שֶׁנִּשְׁאַר מִמַּכַּת בָּרָד.

הַמֶּכֶה נֶעְלָמָה - וּפָרְעָה שׁוֹב מְסֵרֵב.

הַמֶּכֶה הַתְּשִׁיעִית: חֶשֶׁךְ. בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשָׁה יָמִים הָיָה חֶשֶׁךְ בְּמִצְרַיִם. חֲזַק כָּל-כָּף, שְׂאִי-אֶפְשָׁר הָיָה לְזוֹז מֵרֵב חֶשֶׁךְ.

אַחֲרֵי שְׁלוֹשָׁה יָמִים פָּרְעָה הַסִּפִּים שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם, אָבֵל יִשְׁאִירוּ בָּהּ אֶת הַבְּהֵמוֹת שֶׁלָּהֶם. "לֹא!", עָנָה מֹשֶׁה, "כִּלְנוּ נֵצָא, גַּם בְּעֲלֵי הַחַיִּים שְׁלָנוּ!". פָּרְעָה הַתְּרִגְזָה, וְגִרְשׁ אֹתוֹ.

פֶּרֶק ח

אֱלֹקִים אָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: הִתְכּוֹנְנוּ

לִיצִיאַת מִצְרַיִם! הַמִּצְרַיִם יִקְבְּלוּ מִכָּה
אֲחֵרוּנָה וְכוֹאֲבַת מִכְּלָן, מִכַּת בְּכוֹרוֹת.
כָּל בֶּן גָּדוֹל בְּכָל מִשְׁפָּחָה מִצְרִית –
יָמוּת.

אֱלֹקִים צִוָּה עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל
וּ וְ , וְלִמְרוֹחַ מַדָּם הַכֶּבֶשׂ
עַל מִשְׁקוֹף הַדֹּלֶת. בְּאִמְצַע הַלַּיְלָה
אֱלֹקִים הָרַג כָּל בֶּן בְּכוֹר בַּמִּשְׁפָּחָה
הַמִּצְרִית. כְּשֶׁאֱלֹקִים עָבַר בֵּין הַבָּתִּים,
הוּא דֹלַג, 'פִּסַּח', עַל הַבָּתִּים עִם הַדָּם.
לָכֵן קוֹרְאִים לַחַג הַזֶּה: 'פִּסַּח'.

מִהוּמָה נִהְיִתָּה בְּמִצְרַיִם. פִּרְעָה, שֶׁהָיָה
בְּעֵצְמוֹ בְּכוֹר, רָץ בְּרַחוּבוֹת וְחִפֵּשׂ אֶת

מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. כְּשֶׁמָּצָא אוֹתָם אָמַר לָהֶם:
"בְּבִקְשָׁה צְאוּ כֻלְכֶם! עַכְשָׁיו!"
לְפָנוֹת בִּקְר יִצְאוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם.

זוֹכְרִים כִּמָּה הָיָה מִסְפָּרָם שֶׁל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְמִצְרַיִם? שְׁבַעַיִם.
יודְעִים כִּמָּה יִצְאוּ? שִׁש־מֵאוֹת אֶלֶף
גְּבָרִים וְעוֹד נָשִׁים וְיִלְדִים רַבִּים!

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הִסְפִּיקוּ לְחַכּוֹת
שֶׁהִבְצַק שֶׁהִכִּינוּ לְדֶרֶךְ יִתְנַפֵּחַ וְיִהְפֹךְ
לְ , כִּי הַמִּצְרַיִם מִמָּשׁ גִּרְשׁוּ אוֹתָם
מִמִּצְרַיִם. הֵם הִכְנִיסוּ אֶת הַבְּצַק לְתַנּוּר
כְּשֶׁהוּא עֲדִין דָּק, וְכִשְׁהוּא נֶאֱפָה –

הַבֵּיטוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְדִימָה, וְרְאוּ מוֹלָם
אֶת סוּף. הַסְתּוֹכְבוּ לְאַחֹר, וְרְאוּ
אֶת הַמְצָרִים קְרִבִּים וּבָאִים.

לְאֵן יִלְכוּ?

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צָעֲקוּ אֶל מֹשֶׁה: "מַה
נַעֲשֶׂה? נַחְזֹר לְמִצְרַיִם? נִקְפֹּץ לַיָּם?
נִלְחַם בְּמִצְרַיִם? נִתְפַּלֵּל לְאֱלֹהִים?"

אֱלֹהִים אָמַר לְמֹשֶׁה: "לֹא אֶמְרָתִי לָכֶם
לְעָצֹר! הַמְשִׁיכוּ בְּדַרְכְּכֶם! אֲנִי אֶלְחַם
בְּשִׁבְלֵיכֶם."

וְרְאוּ זֶה פֶּלֶא, מֹשֶׁה הִנִּיף אֶת יָדוֹ –
וְהַמַּיִם שֶׁל יָם סוּף זָזוּ לְצַדֵּדִים. בְּאִמְצָע

יֵצְאוּ

לְכֵן, בְּחַג הַפֶּסַח אָנוּ אוֹכְלִים מִצּוֹת.
וְ מִדּוּעַ אוֹכְלִים? כִּדֵּי שְׁנַרְגִּישׁ
מֵעֵט טַעַם מֵר, כְּמוֹ שֶׁלְאַבוֹתֵינוּ הָיָה
מֵר בְּמִצְרַיִם.

פֶּרֶק ט

יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֶרֶךְ, הֵלְכוּ וְהֵלְכוּ
כְּמַה יָמִים, וּפְתֹאֹם – אֶת מִי הֵם רוֹאִים
מֵאַחֲוֵרֵיהֶם?

אֶת פְּרַעֲהַ וּצְבָא מִצְרַיִם!

כֵּן, כֵּן. הָרָשָׁע הִתְחַרַּט, וּבָא
לְרֹדֵף אַחֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

פָּרָק י

לָכֵן, בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּתֹארוֹךְ שֶׁל יְצִיאַת
מִצְרַיִם – אָנוּ חוֹגְגִים אֶת חַג הַפֶּסַח.
בְּלֵיל הַסֵּדֶר אוֹכְלִים , שׁוֹמְעִים
אֶת סִפּוּר יְצִיאַת מִצְרַיִם וְשׁוֹתִים
אוּ מִיץ עֲנָבִים. בְּכָל הַשָּׁבוּעַ מִמְּשִׁיכִים
לְאֲכוּל וְלֹא חֶמֶץ. בַּיּוֹם הָאַחֲרוֹן –
חוֹגְגִים שׁוֹבֵב אֶת הַיַּם שֶׁל קָרִיעַת יַם סוּף.
אוֹכְלִים מִצּוֹת, שׁוֹתִים , וּמְבַקְּשִׁים
מֵאֱלֹקִים שְׂיָבִיא גַם לָנוּ גְּאוּלָּה כְּמוֹ
שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ.

הַתְּגִלָּה שְׂבִיל יַבְשָׁה! בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חָצוּ
אֶת הַיָּם , מִבְּלִי לְהִרְטֹב!
רְאוּ זֹאת הַמִּצְרַיִם, וְנִכְנְסוּ אִף הֵם אֶל
הַיָּם.
וְאִזְ הִחְזִיר אֱלֹקִים אֶת הַיָּם לְמַצֵּב הַרְגִיל
שֶׁלָּהֶם, וְהַמִּצְרַיִם טָבְעוּ בְּבַת-אֶחָת.
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ וְהִחְלוּ לְשִׁיר וְלִרְקוֹד,
וְלְהוֹדוֹת לְאֱלֹקִים עַל הַיַּם הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה
לָהֶם.